

Nr 119.

Av friherre **Beck-Friis** m. fl., om skattelättnad för organisationer, tillhörande det statsunderstödda frivilliga skytteväsendet.

Det av staten understödda frivilliga skytteväsendet bedriver sin verksamhet enligt av Kungl. Maj:t fastställda grundstadgar och har till uppgift att befrämja skjutskickligheten bland svenska folket, att utveckla och höja dess fosterländska anda samt att hos detsamma väcka och underhålla ett levande intresse för fäderneslandets försvar.

De frivilliga skyttarna äro som bekant sammanslutna till skytteföreningar och skytteföreningarna till skytteförbund. I förbundens styrelse förordnar Kungl. Maj:t en ledamot. Skytteförbunden stå under en överstyrelse med bland andra de ledamöter, som Kungl. Maj:t kan finna gott att förordna. Denna överstyrelse tillkommer att under Kungl. Maj:t enligt nämnda grundstadgar själv och genom sitt verkställande utskott leda det av staten understödda frivilliga skytteväsendet. Statsanslagen till det frivilliga skytteväsendets befrämjande utanordnas till överstyrelsen, som föfogar över dem enligt givna föreskrifter. Det åligger överstyrelsens verkställande utskott bland annat att vaka över att de åt skytteförbund och skytteföreningar beviljade understöd av statsmedel användas och redovisas i enlighet med givna föreskrifter.

Utöver statsanslagen disponera skytteväsendets organisationer över vissa genom donationer eller insamlingar tillkomna fonder, vilkas avkastning användes för skytteväsendet. Dessa enskilda medel, som sålunda kunna sägas utgöra en utfyllnad av statsanslagen, äro underkastade beskattning enligt såväl förordningen om arvsskatt och gåvoskatt som kommunal-skattelagen och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt. I förarbetena till förstnämnda förordning uttalas nämligen, att skytteföreningarna icke omfattas av den skattefrihet, som i förordningen stadgas för stiftelse eller sammanslutning med huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar. Genom det lagstiftningsarbete rörande beskattning av stiftelser och ideella föreningar m. fl. juridiska personer, som förlidet år resulterade i vissa ändringar i skattelagarna, har det fastslagits, att skytteföreningarna även skola beskattas för inkomst och förmögenhet. Med avseende på den nyinförda bestämmelsen om viss skattefrihet för stiftelser, som hava till huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar, uttalade nämligen departementschefen, att denna be-

stämmelse icke innebure skattebefrielse för de vanliga skytteföreningarna (varemot under bestämmelsen skulle falla vissa hemvärns-, sjövärns- och andra försvarsföreningar samt luftskyddsföreningar). I skattehänseende torde de överordnade skytteorganisationerna hänföras till samma kategori som skytteföreningarna.

Det synes oss oegentligt, att skytterörelsen skall drabbas av hårdare beskattning än ovannämnda stiftelser.

1930 års försvarskommission anförde med avseende på skytterörelsen följande:

»Den frivilliga skytterörelsen i vårt land, vilken sedan länge omfattats med stort intresse inom skilda befolkningslager, utgör enligt kommissionens mening en tillgång, som ur försvarssynpunkt icke kan lämnas obeaktad. Till en början torde rent allmänt sett kunna sägas, att rörelsen, sådan den numera bedrives, såtillvida främjar försvaret som den utan tvivel bidrager till utbredande och vidmakthållande hos sina medlemmar av en viss samhörighetskänsla med försvaret och dess uppgifter. Men dessutom torde icke kunna förnekas, att rörelsen även är av en faktisk nytta för vårt försvar genom den ökade skjutskicklighet, som genom densamma tillföres många värnpliktiga icke minst inom landstormen. Då huvudmassan av den stridande personalen vid såväl infanteriet som andra truppslag alltjämt förutsättes skola vara beväpnad med gevär eller karbin, måste åt nyssberörda förhållande tillmätas en icke oväsentlig betydelse. Det anförda utgör enligt försvarskommissionens mening bärande motiv för att rörelsen i fråga erhåller ett stöd från statsmakternas sida.»

1941 års försvarsutredning uttalar:

»De uppgifter, som för närvarande påvila det frivilliga skytteväsendet, synas alltfört vara av betydelse för ett stärkande av försvarskraften. Erfarenheterna från pågående krig giva vid handen att precisionsskjutningen, trots tilltagande automatisering av eldvapnen, icke förlorat i betydelse. Krigföringens natur har därjämte alltmer skärpt kravet på att soldaten, vilken befattning han än bestrider, kan använda de allmännast förekommande handvapnen. Hemvärnets effektivitet är i väsentlig mån avhängig av de enskilda medlemmarnas skjutskicklighet.»

Det förefaller obefogat och inkonsekvent att minska det frivilliga skytteväsendets ekonomiska möjligheter för dess statsgagnande verksamhet genom beskattning av sådana enskilda medel, som användas för samma ändamål, vartill anslag utgå av statsmedel.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta sådana lagändringar, att samtliga organisationer tillhörande det av staten understödda frivilliga skytteväsendet hänföras till 3 § förordningen om

arvsskatt och gåvoskatt den 6 juni 1941 samt till 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen den 28 september 1928 och 7 § f) förordningen samma dag om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Stockholm den 23 januari 1943.

Carl Beck-Friis. Erik von Heland. Rickard Lindström.

Nils Holmström. Fredrik Ström. L. Franzon.

P. J. Näslund. John Björck. Arvid De Geer.

William Nisser. Nils Gabrielsson. Nils Herlitz.

Lennart Bondeson. Joh. Friggerdker. Torsten Caap.

Bernhard Nilsson. Axel Mannerskantz. J. B. Johansson.
